

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL

Un an	200 Lei
Pe jumătate	100 Lei
Pe un sfert	50 Lei
În străinătate	500 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933.

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior

Proprietar și director: IULIU MAIOR

Redactor: SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME
conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V.

Chemarea noastră ca popor

Cellm, auzim, vorbim mereu despre
misiunea (chemarea) noastră ca po-
por. După fiecare om are o che-
mare, un rost în lume, e de înțeles,
ca apa are chemare și fiecare popor.
„Tu vino după mine” zice Isus Cri-
stos. Aceste cuvinte ne sună nu numai
în singurătatea, ci și în popoarelor.
De aici urmează, că fiecare popor
înainte de toate are misiunea de a
sta în slujba lui Dumnezeu.

Noi, Românii, din naștere suntem
creștini. În decursul vremii ne-am
împlinit misiunea de creștini. Am
stat în serviciul Crucii, în luptă cu
tot felul de păgâni. Cine s'a luptat
cu Tătarii și Turcii mai mult
ca Românii? Pe Iancu Huniade, pe
Ștefan cel mare, pe Mihai Viteazul.
Pe acești mari luptători cruciași noi
nu am dat. Până când țara vecinilor
dela apus s'a prefăcut în pământ
turcesc, noi cu toate greutatele ne-am
susținut o cât de mică neatârnată.
Robiți cu totul nu am fost niciodată
de către păgâni.

În
1919, când țara lui Bela Kuhn ame-
nța cu comunismul toată Europa,
Românii au fost acela, care au zdrobit
capul balaurului roșu.

Astăzi încă ne îndeplinim misiunea
noastră de creștini în lupta contra
comunismului cu atâtea jefuri mari.
Nu ne luptăm, nu ca de arătare, ci
cu toată puterea și avântul.

Puterea noastră în acest
războiu e așa de mare, încât nu
avem numai înțeles în axă, ci
avem, la fel cu Finlandezii, cea mai
vitează armată. Iată cum împlinim
noi misiunea de creștini, un popor
cu peste 20 milioane suflete își pune
toată puterea pentru apărarea crucii.

Ce urmărim încă noi?

Dreptatea! apărăm crucea, averea,
familia. Nu vrem să fim o turmă
de dobitoace. Ne apărăm și luptăm
pentru limba și hotarele strămoșilor.

Nu vrem să asuprim pe niimeni, dar
nici pe noi să nu ne mai asuprească
alții. Dreptatea cere, ca în Europa
de mâine să nu mai fie neam robii

Pentru aceasta luptăm, ca nici un
popor de al nostru să nu mai poarte
povara străinilor.

Misiunea noastră este, luptând

pentru dreptate, de a lovi în acela,
care strâmbă dreptatea și își fac
dreptate peste poruncile lui Dumne-
zeu. „Mulți sunt chemați, dar puțini
aleși”

Vremea aceea, când cel sătul și
grași din sudoarea noastră ziceau:
„In afară de țara noastră nu este
vlață” nu trebuie să ne mai apuce!

Misiunea noastră este apoi de a
face armonie, frățietate în lăuntrul
granițelor, toți la datorie și toți la
drepturi. Țara este a tuturor, o
pâine mai mică ori mai mare, dar
îndeozi, trebuie să primească toți,
care vreau să muncească. România
va fi a Românilor. Nu se mai poate,
ca Românii să fie rob în țara lui
străinul la smântână, iar apărătorul
țării nici la mămăligă. Nu mai merge
cu:

„Numai umbra spinului
La ușa creștinului”.

Nu avem lipsă de groși, baroni și
ași clocot leșiți dintre noi, care să
ne sugă mai rău, ca streinul. Misiu-
nea noastră este deci binele pentru
toți și asta se numește dreptate so-
cială.

Noi, care suntem coroana Balca-
nilor, avem misiunea de a fi învăță-
tori pentru popoarele de mlază și
rădărit.

Nimeni nu poate învăța pe altul,
dacă el nu este învățat. Dar noi am
învățat în luptele pentru cruce și
dreptate, pentru cultură și civilizație
atâta, încât putem da și altora. Au
leșit și vor leși din neamul nostru
oamenii, care au fost și vor fi nu
numai mândria noastră, ci mândria
întregii Europe. În neamul nostru
sunt puteri, comori, care încă nu au
putut leși la iveală din cauza asu-
pririlor dușmanilor noștri.

Luptând în chemarea noastră pen-
tru Dumnezeu și dreptate, noi nu ce-
rem, ce este a altora, deci nu sun-
tem ridicoli.

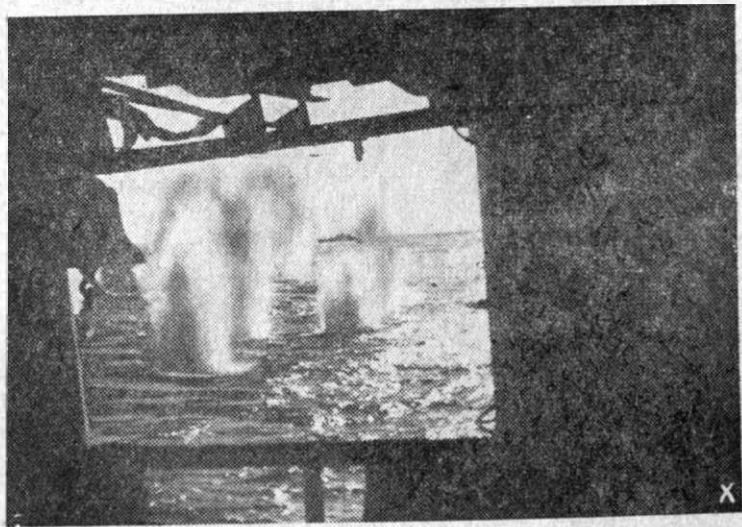
Noi, în misiunea noastră pentru
Dumnezeu și dreptate, vom birui.
Suntem gîntă latină și va trebui să
răspundem. Când vom fi întrebați, că
ce am lucrat pe acest pământ, noi
vom răspunde: „Doamne, noi, Ro-
mânii, pe tine te-am reprezentat”.

Pr. I. Oprinca

Chipuri din război

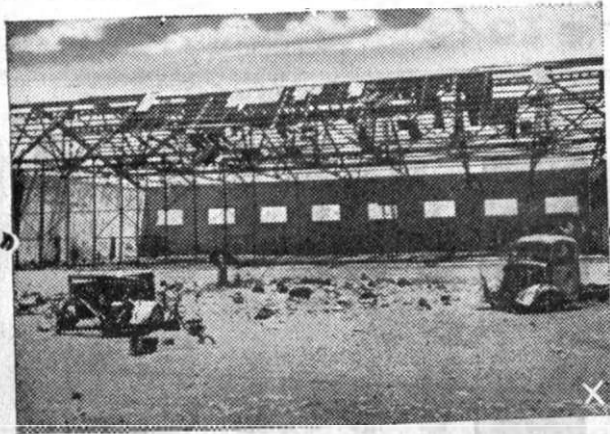
Pretutindeni în retragerea lor, trupele sovietice dau foc caselor
lăsând populația fără adăpost și hrană.

O luptă între vapoare în apele Mării Mediterane

Ori când este vreme pentru în-
vățat. Dovada despre aceasta a
dat-o o bătrână de 65 de ani
din Nagasaki, anume Leo Chantze
din China. Până acum câteva
luni bătrâna nu știa să scrie și
să citească și nici nu se mai
gândea să învețe. S'a întâmplat
însă că bărbatul și fiul ei au
plecat într-o călătorie lungă și
biata bătrână trebuia să alerge
mereu pe la vecini și cunoscuți

ca să ceară să-i citească scriso-
rile. Necăjită de aceasta bătrâna
s'a apucat să învețe să scrie și
să citească. S'a înscris la școala
primară în rând cu rețetele cele
mici, care îi spun „bunicuțo”. Se
spune că a prins gust de învă-
țătura cărții și se gândește să
învețe mai departe. — Noi îi
derim să ajungă și la școlile
universitare.

Pustiirea războiului. Ce a rămas dintr'un mare hangar (zidire unde sunt adăpostite avioanele) după un bombardament german.

GRAUNTE SUFLETEȘTI

„Eu vă duc pe toți“

Intr'o biserică din Germania se află o icoană, pe care vedem mai întâi un rege cu coroana pe cap și cu schiptrul în mână, iar dedesubt inscripția: „Eu vă guvernez pe toți“; apoi pe Papa, având pe cap coroana lui triplă, numită tiara, iar dedesubt inscripția: „Eu vă învăț pe toți“; un oștean cu sabia în mână, cu inscripția: „Eu vă apăr pe toți“; un plugar cu mâinile pe plug, cu inscripția: „Eu vă nutresc pe toți“. În sfârșit moartea cu coasa în mână, cu inscripția: „Eu vă duc pe toți“.

Și așa este, de moarte nu scapă nimenea, nici împăratul nici ostașul, nici avutul nici săracul, nici dreptul nici păcătosul.

Despre Ludovic al XI, regele Franței se spune că avea o teamă grozavă de moarte. Când, în sfârșit, a ajuns aproape de moarte, așa că nu se mai putea ridica

din pat, i-a făgăduit medicului său o leafă lunară de 10 000 franci aur. o leafă grozav de mare așadară, dacă-l va scăpa de moarte. Pe duhovnicul său, care era sf. Francisc de Padua, l-a conșurat, să facă tot ce-i stă în putință, pentru ca să-l scape de moarte. Pe urmă a poruncit să se aducă la patul său de moarte toate moaștele sfinților, toate relicviile crucii pe care a fost răstignit Domnul nostru Isus Cristos și toate relicviile sfinților câte se aflau pe atunci în Franța, în nădejdea că doară-doară îl vor putea scăpa cumva de moarte. A mai poruncit apoi ca nimenea din jurul său să nu se încumete a vorbi despre moarte, iar când un servitor a scăpat, din nebagare de seamă, cuvântul „moarte“ de pe buzele sale, și a vârit capul sub plapomă, tremurând ca o vargă. Și totuși regele Ludovic XI a murit, cum mor toți oamenii.

Fost-au oameni, în vremea din urmă, cari au trăit cu adevărat foarte foarte mult. Astfel turcul Zaro Aga, care a murit în anul 1934, a trăit 150 ani; Englezul Thomas Caru 207 ani, dela 1588 la 1795; Petracz Czortan din Timișoara dela 159 până la 1724, deci 185 ani; Hery Jenkins, un pescar din Anglia, a murit în etate de 169 ani, la 1670; Englezul Tomss Parz a trăit 152 ani guvernând în timpul vieții lui 10 regi în Anglia. Dar ce folos, că pe urmă toți au murit, iară timpul acela îndelungat al vieții a trecut asemenea unei clipite, par'că nici n'ar fi fost.

Un preot îmi povestea mai deunăzi că avea în sat o bătrână foarte cumsecade, care se tot ruga lui Dumnezeu, să o ia odată, că viața ei e numai chin și necaz. Odată a aflat-o foarte năcăjită, cu prilejul unei împărțiri. „Ce ai, lele, de ești atât de năcăjită, tocmai acum, când vin să te cuminec?“ — o întrebă preotul. „Cum să nu fiu, Parinte, când văd că Domnul nostru Isus Cristos nu mă mai ascultă și nu trimite odată moartea la mine?“ După câteva luni, biata bătrână muri. Era de peste 90 de ani. Crețele de pe față i-se neteziră și era atât de frumoasă ca moartă și cu un zâmbet atât de tericic pe buze, cum n'a mai văzut-o de mult.

„Eu vă duc pe toți!“ — a spus moartea de pe icoană adin biserică aceea germană și drept a avut. Nici unul nu scăpăm. Că, mai iute ori mai târziu, odată însă abună seama ne duce. Vorba e numai: cum? Încărcați cu păcate, ori spălați și curățați prin apa băii pocăinței?

Părintele Iuliu

FOIȚA

„UNIRII POPORULUI“

Dor de mamă

O mamă, dulce mamă
Din țară'ndepărtată
La sânul tău mă cheamă
Să mă mai vezi odată,

Căci ani acu-s vr'o șase
De când nu-s lângă tine
Stingher mănânc la masă
Pribeag în țări streine.

O mamă, dulce mamă
Cu pieptul plin de jale,
Mereu mă chemi sârmană
Prin lacrimile tale.

O mamă, dulce mamă
Cu pietul plin de dor
Câți vin din depărtare
Întrebi de-al tău fecior.

De unde vii, creștine,
Departate de pe front,
Al meu băiat nu vine
E viu sau este mort?

Nu te gândi, mătușe,
De-i viu ori de e mort
Că-i sănătos, mătușe,
Și-i viu, nu este mort

Se luptă cu dușmanul
Ce a vrut să cucerească
Întreg alimantul
Și Țara Românească.

O mamă, dulce mamă,
Cu părul înălbit
Văzându-te'n ogradă
Cu fiul tău iubit,

Dar fiul e departe
În țară la Rusia
Se luptă pă'n la moarte
Pentru România.

Stă tata în ogradă
Din ochi lăcrămând
Și mereu se'ntreabă
Doar o fi venind

Fiul său iubit,
Că de-un an e dus
Și n'a mai venit
Din luptă dela Rus.

Vine-o pasere frumoasă
Și s'așază'n cetișor

Pe fereastra dela casă
Ciripind din cioc ușor:

Vin din sus din depărtare
Din a Rusiei hotare
Din Rusia cea vestită
Și de Români cucerită,

Fiul tău e dus departe
Drept în munții Caucaz
El nu se teme de moarte
Se luptă ca un viteaz

Și v'a trimis o scrisoare
Pe ale mele aripioare
Și în carte el vă scrie:
Îmi petrec cu veselie.

Du-te carte și grăbește
La părinții mei sosește
Și la frați și la surori
La fete și la feciori

Și când plicul îl primiți,
Scrisoarea să o cetiți,
Căci mă aflu sănătos
Și mă plimb pe mare'n jos.

Scrisă de mine sergent
Gheorghe Marcu
din Bat. 24 V. Munte compania
cercetare of. p. militar Nr. 66.

Legenda drăcilei

Era într'o Sămbătă frumoasă
de Iunie. Întreg Nazaretul sârbă-
torea ziua Domnului. În atelierul
de lucru al sfântului Iosif nu se
auzia nici șgomoful ferestraielor,
al rânzelor și nici loviturile cio-
canelor.

Nu se vedea, cum era obișnuit
să se vadă, sf. Fecioară torcău
liniștită și privind cu atâta dră-
gălășenie pe micul Isus, care se
juca cu țândările și așchiile cio-
plite din lemnul de lucru al sf.
Iosif.

Sf. Familie după ce a ascultat
în sinagogă sf. Scriptoră, se în-
dreptă înspre câmpie.

Isus în mijlocul sf. Fecioare
a sf. Iosif, mergea atingând cu
picioarele sale drăgălașe pămân-
tul atât de ușor, încât nici un
firicel de iarbă, nici o insectă cât
de mică va fi fost ea, nu rămă-
neau distruse în urma lui.

Era atâta bucurie în inima mi-
cului Isus. Rândonicile sbrana-
ici și colo în cercuri vesele în-
soțindu-L. Alte paseri liniștite

De prin sate
Din Teiuș

Se isprăvește și noua Biserică! Citec
trecut prin Teiușul grănicerilor, a văzut
ani de zile, cum sta neisprăvită marea
biserică din piața de lângă șoseaua na-
țională. Mulți se sminteau de această
priveliște. Cu ajutorul Domnului și al oc-
menilor de bine sminteala va dispărea. Să
început lucrul pentru isprăvirea acestei
monumentale locaș dumnezeesc. De către
zile lucrările curg cu zor și cu puteri uita-
Dee Dumnezeu, ca să dureze timpul in-
vorabil, și se va isprăvi tencuiala inter-
oară și esterioră.

Indemn la această lucrare au dat câțiva
creștini fruntași cu ajutorul oferit de bra-
voie. D. Inglin. Oct. Gaston Moldovan
din Alba-Iulia a dat pe lângă un vagon
de var și suma de 30 000 Lei. Ba a oferit
și tab'a galvanizată necesară la copertă
bisericii. Iacob Crișan, comerciant, pe lângă
un vagon de var. a dat și 3000 Lei, și
cumpărarea lucrului manual, cu care
dator fiecare credincios. Au mai dăruit
Ion Sârbu 30.000, Todor Lucaci 5000, Valer
Geaman născ. Popa. 5000, Iuliu Buzăniș
2000, Preot Traian Ștefu 5000, Tod. Parian
3000 Ios. Oniga 5000 Tănase Becheș
1000, Nic. Ciurar 5000, Fruntașul Traian
Câmpean 50.000 Lei pentru fier necesar
betonului armat ce mai trebuiește. Alți
dănil sunt în cursere.

Palatul administrativ se ridică din
pământ solid. În curând se va face lan-
gurarea petrei fundamentale, ca să înceapă
clădirea în roșu.

Preuteasa Raveca Bârsan, a încetat din
vieță la 93 de ani la casa fiului său,
preotul pens. Bârsan din Cricău. Îmora-
mântarea i-s'a făcut de către 4 preoți, și alți
patru, tot nepoți, au dus-o pe mâni la locul
de odihnă. Păr. protopop Dr. Ilie Dalan
i a ținut discursul panegiric, zugrăvind
icoana vieții frumoasă de muncă și iubire
creștinească, ce a dus-o vrednică femeie,
modelul femeii bărbate descrisă de pro-
verbele lui Solomon din sf. Scriptoră. A
fost un model de românism practic, care
deși făcuse școală străină și vorbea ne-
tește și ungurește, umbla tot în costu-
național și lucra ca o țărăncă harnică.
Era pe vremuri pretină cu soția lui Azele
Severu, care trăise ani mulți în Cricău.
PASCU LUDEANU

Bucurii sufletești — la Bucurdea Grănoasă —

O zi de luminos și înălțător praznic a fost pentru credincioșii români din Bucurdea-Grănoasă, ziua de Duminecă 20 Septembrie, când I. P. S. Dr. Valeriu Traian Frențiu, însoțit de o suită aleasă de canonici, și președinte cu dl prefect al județului, Dr. Iosif Pop, a coborât în mijlocul lor, ca să-i cunoască mai de aproape.

Pentru primirea înalților oaspeți s'au făcut pregătiri din vreme, cu flori și porți de tot felul, Bucurzenii arătându-și toată dragostea față de înaltul păstor și însoțitorii săi. La prima poartă I. P. S. Sa a toat întâmpinat de conducătorii comunei, iar la a doua de către membrele Reuniunii Mariene, cari la cuvinte de bun sosir își arată bucuria pentru venirea I. P. Sale.

În fața bisericii așteptau toți oaspeții sosiți de la Blaj, pâr. canonic Gheorghe Dănilă, pâr canonic Ioan Moldovan, pâr. propop Iuliu Busoiu, pâr. Dr. I. Vesa, Dr. A. Todea și N. Florea, locuitorii comunei în frunte cu preotul local Eugeniu Anca. Vorbeau pâr. Anca, talmăcind în frumoase cuvinte dragostea credincioșilor pentru păstorul lor.

După răspunsul Excelenței Sale, cald și înțelept, s'a început sfânta slujbă în biserică frumoasă și ticsită de credincioși. Sf. Liturghie a fost slujită de înalt Preasfințitul Episcop, Pâr. G. Dănilă, I. Moldovan, Pr. I. Busoiu, preotul local, iar ca diaconi Pâr. Dr. Todea și Dr. Vesa. Glasul frumos și melodios al pâr. canonic I. Moldovan a răsunat sub bolta bisericeii, coborând multă mângâiere în inimile credincioșilor. Predica zilei a fost rostită de I. P. S. Episcop și ascultată cu multă atenție de credincioși. S'au cuminecat aproape 200 de credincioși. Ziua aceasta, în care le-au fost hărăzite stătea bucurii sufletești, Bucurzenii nu o vor uita niciodată. C.

Închisoare aruncată în aer. Inchiisoarea de poliție din orașul Karesnendo din Lisadvov, a fost aruncată în aer de către bolșevici. În această închisoare se găseau 4 prizonieri de război bolșevici. Doi din acești prizonieri au scăpat sănătoși din această închisoare.

plecau cu ciocurile lor, crengile mici ale copacilor la trecerea lor, și cântau melodios cântecele lor cele mai frumoase. Fluturi cari de cari mai frumoși formau în aer jocuri nenumărate. Florile se îmbrăcau în culorile cele mai scipitoare și se grăbeau să deschidă mugurașii închiși și să împrăstie mirosul cel mai plăcut la trecerea blândului Isus.

Încetul cu încetul, sf. Familie ieșit din câmpurile rodnice ale Nazaretului și începu să urce o colină stearpă și pietroasă.

Paserile și fluturii multicolori urmau și aici. Dar florile? Florile și-au închis îndurerate hainele scipitoare, triste că nu pot face ceeace fac fluturii și păsărelele. Pe colina uscată și stearpă, nu erau nici o floare și nici un fir de iarbă.

Singur, într'o crepătură a unei pietrii, se înălța un tufiș străin și cindat, fără frunze și fără flori, un mic mănunchi de tulpini verzi fără farmec și fără frumusețe. Era o drăcilă care niciodată n'a cunoscut bucuria și frumusețea floriturii. Biata plantă simția de

Vlădicii ardeleni

Episcopul Inocențiu Micu Klein

V.

Ca să se scape de acest vlădică neplăcut, guvernul a pus la cale pe unii călugări sârbi să producă tulburări printre Români, indemnându-i să se lapede de unire, și la acelaș timp l-a părțit la curtea împărătească ca pe unul care el însuș ar fi produs tulburarea. Inocențiu a plecat la Viena, pentru a arăta curții nevinovăția sa și ipocrizia guvernului compus din niște calvini și luterani. Ajuns la Viena, s'a prezentat în fața unei comisii de judecată. Fiind însă comisia compusă din mireni, Inocențiu a refuzat să se supună judecării comisiei, neavând aceasta nici un drept să judece un episcop, și la sfatul Noului apostolic de acolo, a fugit la Roma, unde spera să i-se facă dreptate. Spre nenorocirea lui, fuga i-s'a talmăcit ca o dovadă a vinovăției sale. Roma i-a dat dreptate, dar curtea din Viena, pusă la cale de guvernul calvinesc, n'a voit să i mai permită reintoarcerea în mijlocul poporului românesc. După multe dureri sufletești, Inocențiu Micu a abzis de episcopie și s'a retras într'o modestă mănăstire unde și-a petrecut zilele în rugăciune și citire din cărțile sfinte. Spre a-și stămpăra dorul de neam și glie strămoșească, cultiva într'o lădiță cucuruz și alte plante de pe pământul românesc. A murit în ziua de 23 Septembrie 1768, la Roma, și a fost înmormântat în biserică „Madonna del Pascolo”.

Nepotul său, *Samoilă Micu*

Klein, povestește despre această moarte: „Totma într'u acea zi, când au murit la Roma episcopul Klein, au căzut în palate dela Blaj la pământ icoana episcopului Klein, fiind de față episcopul de atunci *Atanasie Rednic*. Icoana aceasta de nimenia mișcată au căzut la pământ cu fața în sus, cu picioarele înainte, ca capul către ușă, cum este obiceiul a duce mortul; pentru aceea unii ziceau, cumcă acest semn s'a făcut pentru ca să se arate, că atunci au murit episcopul cel adevărat”.

Episcopul Inocențiu Micu Klein a lăsat urmașilor săi o mare învățătură de urmat: tăria desăvârșită în apărarea drepturilor noastre bisericesti și naționale.

Mănăstirile

Mănăstirile sunt lăcașuri de închinare, în cari trăiesc vieță cu totul religioasă, oameni pe cari Bunul Dumnezeu i-a dăruit cu chemare sfântă spre viața spirituală, după chipul ingeresc. La Sfintele Mănăstiri se face meru slujbe dumnezeiești. Călugării se roagă neîncetat pentru ei și pentru lume. La anumite praznice însemnate vin la Sfintele Mănăstiri mii de creștini, ca să asculte slujbele cele mari ce se fac atunci și să se roage lui Dumnezeu. În liniștea mănăstirii sufletul omnesc uită grija cea lumească și se roagă cu mai multă dragoste.

În Transilvania, cea mai veche mănăstire e cea dela Prislop, din

părțile Hațegu'ni. A fost întemeiată de călugărul Nicodim pe la 1400. De atunci a trecut prin nenumărate necazuri. Dacă ar avea grai ca oamenii, ne-ar povesti foarte multe lucruri. A fost aprinsă, a fost jefuită, a trecut prin vremuri grele. Impotriva tuturor nenorocirilor s'a păstrat icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului.

Mai nou s'a întemeiat o mănăstire la Obreja, în județul Alba. Călugării de acolo conduc orfelinatul greco-catolic susținut de Sf. Mitropolie din Blaj. În Munții Apuseni se va face o mănăstire la Lupșa, unde în fiecare an merg mii de creștini să se închine la icoana Maicii Domnului. La Totești în județul Hunedoara s'a întemeiat deasemenea o mănăstire a călugărilor lezuiți. În Bihor au călugării franciscani o mănăstire la Drăgești, unde se fac în fiecare an pelerinaje. Biserica e închinată Sf. Anton de Padua.

Am pomenit numai mănăstirile noastre din Sedul Ardealului. În Ardealul de Nord avem mai multe mănăstiri vechi. La Nicula lângă Gherla există o icoană a Maicii Domnului care a lăcrimat în iarna anului 1694. De atunci în fiecare an se duc la Nicula mii de pelerini și cer ajutorul Maicii Preacurate. Nicăiri în Ardeal nu se duc atâția pelerini, ca la Nicula. Sunt ani în cari vin de Sfânta Marie la Nicula câte 40 de mii de oameni. Cei mai mulți vin pe jos, dela distanțe foarte mari. Icoana se păstrează într'o biserică mare de piatră cu două turnuri, lângă care se găsesc locuințele călugărilor.

În Țara Oașului, aproape de satul Bxad, există mănăstirea cu acelaș nume, întemeiată pe la

departe că cineva se apropie de ea. Deabia când înțelesese cântecul real al păsărelelor și dansul fluturașilor, se aprinse în ea un dor nemărginit: Cum ar fi putut să facă ea onoare Dumnezeului ei? Nu avea nici o frunză pe care să o plece la venirea lui Isus ca semn de închinăciune; nu avea nici barem o petală pe care să o deschidă și astfel să trimită o respirație de parfum.

Ea nu avea nimic și se simțea atât de tristă și necăjită încât la suflarea unui vânt ușor, ea își plânse mizeria și umilința ei.

Continuându-și drumul prin apropiere, sf. Fecioară cu urechile ei atente de mamă pururea bană, auzise suspinele duioase ale drăcilei și se apropie de ea simțind dorul nespuse de mare al ei, de a preamări pe Isus.

Deodată sf. Fecioară face un semn fluturașilor și numai decăt fluturașii cei mai mici cu aripioarele scipitoare ca mătasa s'au așezat pe ramurile goale ale drăcilei. Apoi sfânta Maria atin-gând cu o mângâiere ușoară toți fluturașii, aceștia s'au preschim-

bat numaidecăt în frunze și flori de ale drăcilei. Apropiindu-se Isus de ea, drăcila își deschise florile sale aurite, respirând un parfum foarte plăcut.

Isus surăse plantei care I dăduse cu atâta dragoste respirația sa parfumată și drăcila se simția nespuse de fericită.

Și din aceiaș zi, drăcilele au în toți anii o înflorire, însă, pe la sfârșitul lunii Iunie, ele își lăpădă florile lor, și vântul ducându-le în lung și lat, face din toate florile drăcilelor o cunună măreață, ducându-o pe capul însângerat al bunului Isus de pe Golgota, alinându-i durerea provocată de cununa de spini.

Iată, ce exemplu frumos pentru a iubi pe dulcele Isus! De multe ori nu știm cum să-L iubim. Să plângem ca drăcila, către sf. Fecioară, mama noastră, și Ea ne va auzi glasul, ne va încununa sufletul cu virtuți creștinești, din care va țâșni parfumul iubirii pentru blândul Isus!

Hila Ioan Luca

Poezie stropită cu sânge

Frunză verde, meri domnești.
Pe vale la Bogdănești
Stau Rușii în cazemate,
Și ne tot bat cu granate,
Cu ghiulele și șrapnele,
Și gloanțe mitraliere,
Vin ghiulele ca vântu,
De se leagănă pământul.

Vin ghiulele cu mia
Să distrugă România,
Dar pe ziua cea de șease
Toți Românii înaintează.
Și cu Nemții împreună,
Parcă erau o furtună.

Să vedeți acum mă-i frate,
Șapte tunuri încep a bate,
Frunză verde, fir mohor,
Bate și tunul Bostor,
Armamentul de însoțire
Ca să dea la Ruși lovire.
În cazemate am intrat,
Pe la spate i-am luat,
Rușii rău s'au îngrozit,
Și la fugă s'au pornit.

Și trăgeau ai noștri, frate,
Și pe viață și pe moarte,
C'ășa vrut-a Domnul sfânt.

1692. Acolo este și tipografie, din care ies în fiecare an foi, calendare și cărți religioase. Tot așa e de veche și Mănăstirea dela Moisei. La amândouă se fac pelerinaje, la cari se duc mii de pelerini. Călugării franciscani au o mănăstire mai nouă la Bilbor, în județul Mureș. Și acolo se fac pelerinaje în fiecare an.

În totdeauna creștinii s'au dus cu plăcere la Mănăstiri, știind că acolo se înalță rugăciuni fierbinți către Atotputernicul Dumnezeu. Între zidurile mănăstirilor sunt călugări cucernici, oameni cari trăiesc numai pentru a sluji lui Dumnezeu. Ei s'au lepădat de lume, pentru mai marea mărire a lui Dumnezeu și spre a fi de folos și lumii acesteia.

Călugării cresc orfani, conduc internate, fac spitale și multe alte așezăminte de binefacere. Vestesc în toată lumea Evanghelia Domnului. Sunt foarte mulți păgâni cari nici până azi n'au auzit de Mântuitorul. Călugării catolici se duc printre păgâni și îi învață legea creștinească. E mare lucru să te duci printre păgâni, să-i înveți pe ei să se facă creștini. Sunt păgâni numiți canibali, cari mănâncă cu plăcere carne de om. Cât trebuie să te muncești, ca pe un sălbatic de felul acesta, să-l înveți să iubească pe aproapele său! Cu deosebită plăcere încreștam în foaia noastră faptul că sunt și călugări români (din Ardeal și din Moldova) cari au plecat peste țări și peste mări, să propovăduiască pe

Să-i săturăm de pământ.
Dar atunci ei ce fac?
La Țiganca se retrag.
O ghiulea când a venit
Pe câțiva ne-a și rănit.
Noi răniții ce-am făcut?
Prin mlaștină ne-am târit.
Iar pe Malul Nistrului,
Paște calul Neamțului...
Calul paște și nechează,
Și Stalin din greu oftează.
Taci, Staline, nu ofta,
Că Moscova nu-i a ta.
Moscova și Odesa,
Astea nu le-i mai vedea.
Când îi mai vedea Prutu,
Asta s'o spui la mutu.
Iar din pielea lui Stalin
Facem pantofi la Berlin,
Din pielea lui Molotov
Facem tocuri la pantof.*)

Soldat Ioan Suciu
din com Gâmbuț (Alba)

*) Aceste versuri au răsărit, ca niște flori în pământul stropit cu sânge și cu foc al frontului antibolșevic.

Ele ne arată frăția de arme germano-română, ce făurește viitorul Europei noi.

Mai mult. Ne arată sufletul senin al soldatului român în fața morții. Se vede că ficiorii noștri dragi nu-și pierd firea în fața dușmanilor lui Dumnezeu și ai neamului nostru. Ci mai au și glume și umor pentru ei. Ele dovedesc eroismul simplu și firesc al fiilor neamului românesc. Cîste lor!

Pascu Ludeanu

Cristos păgânilor cari nici nu știu
că a venit în lume Mântuitorul

Să se nască
Și să crească
Să ne mântuiască.

Un om din Munții Apuseni îmi
spunea cu jale că un nepot al
său, călugăr iezuit, s'a dus între
păgâni. I-am spus să fie mândru
că are un nepot care s'a jertfit
pentru Cristos și s'a dus să con-

vertească păgâni la legea creștinească. Numai în mănăstiri se pot făuri suflete cari să fie în stare să renunțe la tot ce au și să se ducă între păgâni, unde în orice moment pot fi uciși.
Iosif E. Naghlu

Visita dlui Mihail Antonescu în Germania

În săptămâna aceasta, dl profesor Mihai Antonescu a făcut o călătorie în Germania, unde a avut însemnate întrevederi cu dl Hitler și cu ministrul de externe al Germaniei.

Nu se știe, cari sunt lucrurile despre care ministrul român a stat de vorbă cu cei doi conducători ai Germaniei. Se spune că sfătuirile s'au desfășurat foarte prietenește. Dlui Mihai Antonescu i-s'a făcut o primire frumoasă, conducătorii Germaniei arătând prin aceasta marea însemnătate a României în Europa. Gazetele germane au scris mult despre această vizită și despre legăturile de prietenie dintre România și Germania.

Această vizită a întărit și mai mult legăturile de prietenie dintre țara noastră și poporul german.

Doi ani dela pactul tripartit

În săptămâna aceasta s'au împlinit doi ani dela semnarea pactului tripartit sau a pactului în trei. Acest pact sau frăție de arme a fost făcut de Italia, Germania și Japonia. Au intrat apoi rând pe rând și alte țări, România, Ungaria, Croația și Slovacia.

Din prilejul împlinirii a doi ani de când această mare învoială de arme și frăție politică a fost semnată, căpeteniile Germaniei, Italiei și Japoniei au ținut mari discursuri, în care i-au arătat însemnătatea, în marele războiu de azi. Fiecare a arătat că pactul tripartit luptă pentru o lume nouă, pentru o dreptate și înțelegere între popoarele Europei.

Lupte înverșunate la Stalingrad

Pentru cucerirea orașului Stalingrad, de pe Volga se dau încă lupte înverșunate. Cu toată apărarea bolșevică, trupele germane și române înaintează, ocupând părți însemnate din acest oraș, între cari chiar și sediul partidului comunist de pe malul râului Volga.

În zilele acestea au fost bombardate mai multe aerodromuri

(câmpuri de avioane bolșevice), gara și calea ferată din orașul Astrahan.

Pe frontul din Caucaz sunt deasemenea lupte îndârjite. Soldații români și germani trebuie de multe ori să-și deschidă drum cu cuțitele și târnăcoapele prin hățșul pădurilor. În ținutul fluviului Terek, armatele germane au ocupat două localități însemnate.

În celelalte părți ale frontului, la Voronej sunt în deplină desfășurare lupte mari, bolșevicii fiind respinși pretutindena. Pe frontul filandez de asemenea sunt lupte înverșunate, în ținutul Careliei și în jurul localității Aunus.

Pe celelalte fronturi

Luptele continuă și pe celelalte fronturi, în Africa, în Mediterană și apele Pacificului. În Africa sunt lupte pe frontul egiptean. În Apus, avioanele engleze au bombardat mai multe orașe din Germania și Danemarca. În apele dela miază-noapte au fost scufundate 8 vapoare engleze, iar în apele oceanului Atlantic, în fața coastelor Africii, au fost scufundate încă 13 vapoare engleze cu mărfuri.

Vești din Irlanda

Din Irlanda se vestește că mai sunt încă și pe acolo turburări. În orașul Belfast au fost mai multe explozii puternice puse la cale de răsculați. Între poliție și locuitori au fost numeroase încăerări.

Poliția Japoniei față de Rusia

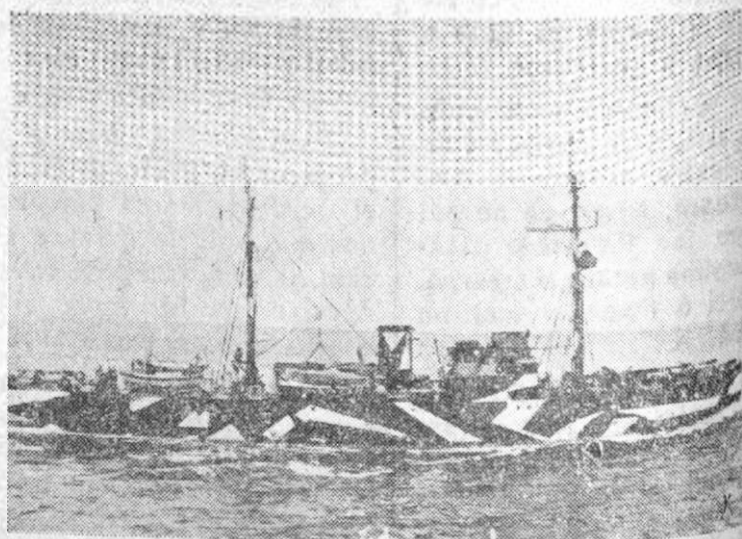
Până acum între Rusia și Japonia a fost pace. Japonzii și-au văzut de luptele lor în apele Pacificului și le-au dat pace Rusilor. Umblau mai nou unele vești că situația s'ar schimba și că va fi război și între Rusia și Japonia. Ministrul Japoniei a ținut însă ca să răspundă acestor șvonuri și în declarațiile pe cari le-a făcut a arătat că Japonia păstrează și pe mai departe aceleași legături politice cu Rusia.

Finlanda hotărâtă să lupte până la biruință

Într-o cuvântare rostită în parlamentul finlandez, prim-ministrul Finlandei a arătat că Finlanda va duce lupta alături de Germania, până la sfârșit. Prim-ministrul a mai arătat că situația Finlandei este bună și poate lupta până la biruință.

Revoluția din India

Focul de pe pământul Indiei nu s'a stins. Răscoala începută în săptămânile trecute se lățește și în alte orașe din țară. În încăerările dintre poliție și răsculați au fost numeroși morți și răniți. Se spune că indienii omoară pe orice Englez care le cade în mână. În orașul Berhampur studenții indieni au declarat grevă și au dat foc școlilor.

Luptă de vapoare pe Mare

Stalingradul

— Orașul-fortăreață —

Orașul spre care se îndreaptă acum privirile lumii întregi este Stalingradul. Lupta ce se dă acolo va hotărî poate soarta întregului război și poate că soarta întregii Europe.

În fața acestui oraș, întărit de bolșevici cu brăuri puternice de întărituri, s'au oprit din iureșul lor năpraznic vizele armate române și germane.

Așezat între două ape mari, Volga și Donul, orașul Stalingrad a fost întărit de bolșevici în așa fel, încât se credea că el nu va putea fi ocupat niciodată. Căzărnicile și fortificațiile au fost întărite cu acoperișuri de beton groase de câțiva metri. S'au mai așezat apoi tunuri grele și foarte grele, tunuri împotriva tancurilor și un câmp întreg de mine.

Stalin a cercetat personal aceste întărituri și a declarat că ele nu vor putea fi înfrânte de nimenia.

Acum o parte din aceste vestite fortificații au fost frânte de Germani și Români. Ultimele vești venite de acolo spun că nu peste mult orașul va fi ocupat. Luptele se dau pe străzi, fiecare casă trebuind să fie cucerită prin lupte piept la piept.

Adunarea „Astrei” la Sibiu

Duminecă, 27 Septembrie, bătrâna societate culturală „Astra” și-a ținut adunarea generală anuală la Sibiu. Au luat parte la desbatere și sfaturile de acolo, toți cărturarii mai de seamă din Ardeal.

Din citirea rapoartelor s'a văzut că „Astra” muncește pe vechiul drum, pentru luminarea și înălțarea poporului românesc. Chiar și în acest an de război și amare greutăți s'a ajuns în multe părți la înfăptuiri frumoase.

La propunerea I. P. S. mitropolit Bilan s'a hotărât ca „Astra”

să strângă și să împartă cât mai multe ajutoare pentru refugiați.

În aceeași zi, după masă, dl prof. univ. Silviu Dragomir a ținut o conferință despre luptele Românilor din Ardeal, în anii 1848—1849, despre legăturile lor cu fosta casă împărătească de Habsburg. A evocat frumos și măiestrit vremile de amar din trecut, lupta dărză a Românilor ardeleni și trădarea și vânzarea casei împărătești de pe atunci.

Cu puteri unite și lozite „Astra” pleacă din nou la muncă pentru binele neamului.

Știrile — săptămânii

Deschiderea anului școlar la Blaj. — Luni în 28 Septembrie s'a făcut deschiderea sărbătorească a anului școlar la toate școlile Blajului. Începutul s'a făcut prin o liturghie arhierescă la care au fost de față elevii, în frunte cu profesorii lor.

Pentru monumentul lui Iacob Mureșianu. Abonatul nostru Vințiu Ilie dela Castelul Turnu Roșu ne-a trimis 100 Lei pentru monumentul dela mormântul lui Iacob Mureșianu. Cu aceasta am ajuns să avem 6550 Lei depuși la banca populară „Axente Severu”. Nădăjduim că cetitorii noștri nu vor uita de acest monument.

Yești dela frații înstrăinați. În Ardealul cedat se trăiește o frumoasă viață religioasă. Înălții ierarhi ai bisericilor românești își cercetează și mângăie credincioșii. În comunele rămase fără preoți se țin misiuni știute, iar la mănăstiri se fac pelerinaje. Viața religioasă a Românilor uniți este îndrumată de P. S. episcopi Iuliu Hossu și Alexandru Rusu, iar a celor ortodocși de către P. S. episcop Colan.

Un copil a murit otrăvit cu chinină. O mare nenorocire s'a petrecut în comuna Sulița din județul Botoșani, Moldova. Un copilăș de aproape 2 ani, al agentului sanitar comunal, fiind lăsat singur în casă a înghițit niște bucăți de chinină pe care le-a găsit pe o masă. Nenorocitul copilăș a murit în câteva clipe.

Un învățat îmblânzitor de tigri. Un mare învățat german a izbutit să îmblânzească 6 tigri sălbatici, numai în câteva ore. El a dat și o probă de cecece făcuse el cu tigrii, într'un mare circ din Germania. Învățatul german a putut face lucrul acesta datorită priceperii și cunoașterii vieții animalelor sălbatice.

Un omor pentru câțiva pui de găină. În comuna Zadani-Carani, din județul Timiș s'a întâmplat un sângeros omor pentru câțiva pui de găină. Anume bătrânul Cațcan Nicolae, de 73 ani, a omorât pe o cuscă a lui, Silvia Pescaru de 62 ani, în urma unei certe pe care au avut-o pentru câțiva pui de găină.

Se poate tăia frunzar pentru vite. Din cauza lipsei de nutreț s'a aprobat ca în anul acesta să se poată tăia frunzar pentru vite. Autorizațiile pentru tăierea frunzarilor se dau de către școlile silvice.

Explozie puternică. La o fabrică de prat de pușcă din Spania a fost o puternică explozie, în urma căreia au rămas peste 72 de răniți și un mort.

Ucis și aruncat într'o baltă. Poliția din Râmnicul-Sărat a descoperit, într'o baltă, trupul gol al unui necunoscut. Toate încercările de a afla, cine este cel ucis, n'au dus la bun sfârșit. Se crede că nenorocitul om a fost ucis de dușmani sau de tâlhari și aruncat apoi în baltă.

Iuțeală de 1300 kilometri pe oră. Învățați germani au izbutit să facă mașinării cari au la învârtituri o iuțeală de o 1300 kilometri pe oră. Deocamdată aceste mașinării se folosesc la turbine.

Prafuri în loc de mâncări. Învățații de azi au născocit foarte multe minunății. Se spune că, între altele, învățații germani au fabricat o mulțime de prafuri de mâncare. Dacă se pune apă în aceste prafuri, ele se schimbă în orez, legume și chiar și în pâine și în brânză. Aceste prafuri sunt folosite de soldați pe front.

Știri din județul Tr.-Mică. În ziua de 24 Septembrie a avut loc la Prefectura Județului Târnava Mică, o consfătuire cu șefii autorităților locale pentru construirea unui palat administrativ în Blaj. — În comuna Glogoveț,

plasa Valea-Lungă, Jud. Târnava Mică autoritățile comunale, la stăruința dlui Prefect al județului s'au angajat să-i facă o nouă casă locuitoarei Haneș Ana, în locul celei vechi care s'a dărâmat. Numita sâteancă are 4 copii, iar soțul îi este mobilizat. — În ședința Consiliului de patronaj al orașului Blaj din 14 l. c. s'a hotărât ca cetățenii mai lipsiți din oraș și județ să fie ajutați de cei mai avuți, după ce Statul Județul și Comuna nu le mai poate da alte ajutoare. — S'a hotărât ca cetățenii cari au o stare materială mai bună să ajute lunar la formarea unui fond, din care să se poată ajuta cei lipsiți și îndeosebi familiile celor mobilizați.

Gandhi pe moarte. Știrile so-site din India anunță, că Gandi vestitul conducător al Indienilor naționaliști s'a îmbolnăvit greu în închisoarea engleză. Doctorii cari îl îngrijesc spun că viața marelui politician și învățat indian este în primejdie, din pricina necazurilor pe cari le a avut.

Cel mai vechi plug din lume. Nicio unealtă plugărească nu este așa de veche ca plugul. Din vremuri vechi omul s'a folosit de plug ca să scurme cu el pământul. În localitatea germană Walle din ținutul Aurich s'a găsit un plug vechiu, despre care învățații spun că este de acum trei mii cinci sute de ani.

A murit pentru că a băut prea mult. Soartea bețivilor este întotdeauna aceeași. Rareori ajung și ei la adânci bătrânețe. De cele mai multe ori o sfârșesc în vreun șanț la o margine de drum. Așa a pățit-o și Nicolae Dumitrescu, din comuna Pantelimon. Într'una din serile trecute, pe când mergea spre casă, fiind obosit de spirtul băut, s'a culcat în gangul unei case, pe cimentul gol, unde a și murit. Doctorul care a fost chemat să-l vadă a declarat că Nicolae Dumitrescu a murit pentru că a băut prea mult.

Ajutor pentru gazetă. Păr. Iosif Stoica din comuna Gurba, a binevoit a ne trimite Lei 300 drept ajutor pentru gazetă. Îi mulțumim și-l rugăm pe Domnul, să-i răsplătească înmii.

Diș glumă la moarte. În comuna Lisaura din județul Suceava s'a întâmplat un sângeros omor, pornit dintr'o glumă. Anume tinerii comunei Lisaura erau adunați în fața Căminului Cultural, unde stăteau de vorbă și glumeau între ei. Dintr'o glumă s'a pornit apoi o ceartă, urmată de bătăe între flacăii Toader Hladi și Damian Scolobiuc. În cursul lăcăerării, Toader Hladi a scos un cuțit și l-a implantat în pieptul lui Scolobiuc, care a rămas mort pe loc.

„Calendarul dela Blaj”

Am pus aceia sub tipar. Va apărea deci din bună vreme, așa că toată lumea-l va putea avea pe Crăciun. După ce însă hârtie nu avem de ajuns, nu vom putea tipări prea multe exemplare. Așa că-i rugăm pe cititorii noștri, să se înscrie din bună vreme pentru calendar la preotul din sat, căruia-i vom trimite toate calenderele cerute, deodată, ca să le poată împărți din bună vreme. Domnii Preoți sunt deci rugați, să binevoiasă a face câte o listă a celor ce doresc „Calendarul dela Blaj pe anul 1943”, că apoi noi nu peste mult vom arăta, cât

costă calendarul și nu-l vom trimite nimănui pe așteptare, ci numai cu bani trimiși înainte.

Dintre librării nu vom trimite decât acelora, ai căror proprietari sunt de omenie și ne-au achitat prețul calendarelor din anii trecuți. Că, durere, mai avem pe la librării de nimica seci de mii de Lei neîncasați.

Calendarul va fi și de astă dată tot atât de mare și de frumos ca și anii trecuți, cu atât mai ales că anul acesta împlinește anul al 20-lea de când apare.

Pe căi greșite

— Ce păfește o fată tânără și neștiutoare când ajunge în vârtejul lumii —

La București, în gara de Nord, poliția a prins pe o tânără fată Elisa Motorsor, învinuită că a furat 200 000 Lei și un geamantan cu lucruri scumpe. Nenorocita fată a declarat că nu este hoată de meserie și că a furat pentru că nu mai avea ce să mănânce. Spunea că a fost adusă la București, din Timișoara, de către o doamnă străină, care o luase ca tâlmace, s'o ajute să se poată înțelege la București, căci nu știa românește. A fost părăsită și lăsată în voia sorții, în marele vârtej al Bucureștilor. Lumea rea și păcătoasă a sfătuit-o să trăiască în păcate, pentru ca să poată trăi.

Desnădăjduită, văzându se fără nici un sprijin nenorocita fată a început să fure.

Iată unde poate ajunge orice fată tânără în val-vârtejul lumii, fără nici un sprijin și ajutor.

† Colonelul Ioan Popu

Miercuri, în săptămâna trecută, 23 Septembrie, s'a stins din viață chinuit de o boală grea, colonelul Ioan Popu, comand. Cercului de Recrutare Blaj. Moartea i-a fost așa cum i-a fost și viața, plină de împăcare și credință în Dumnezeu. Militar de seamă, colonelul Ioan Popu a fost și un bun și cuvios creștin, care a purtat în suflet învățăturile creștinești, sădite din copilărie de măicuța lui dragă, lângă care a trăit și alături de care și-a dat viața. Așa a fost colonelul Ioan Popu, fiul bun al bisericii, cinstitor și iubitor a tot ce a fost bun și frumos, care a lăsat un gol mare, nu numai în inimile măicuței lui dragi și a celor două surori cari îl plâng nemângăiate, dar și în sufletul tuturor celor cari l-au cunoscut și prețuit.

Înmormântarea i-s'a făcut de către I. P. S. Dr. Valeriu Traian Frențiu, într'un sobor de canonici. A fost petrecut la groapă

de muzica militară din Mediaș, o companie de onoare și de tot ce are Blajul mai ales și mai de seamă. Predica despre viața-i creștinească și plină de împăcare, senină ca și ziua în care a fost așezat în lăcașul cel de veci, i-a rostit-o păr. canonic Iuliu Maior.

Domnezu să-l odihnească în pacea Lui.

Cunoștințe folositoare

Leacurile „băbești” și leacurile „gazelărești”

Omul ajuns în suferință, bolnav, chinuit de povara bolii și a suferinței sale, își caută alinarea durerii și lecuirea bolii, cum poate și cu cine poate.

În trecute vremi, pe când străbunii trăiau mai mult pe afară; în aierul curat al iernilor cu vîntor, ori în codri și pe câmpiile înverzite, boli erau mai puține și nu așa de felurite, câte se găsesc în vremurile de acum; așa că omul își alina ori lecuia boala, cum putea și cu cine putea, cu o „babă” a satului, care în lunga sa viață a auzit și a văzut multe năcazuri omenești.

Leacurile băbești, ca de pildă „descântecul”, era un leac, care dacă nu îți ajută cel puțin nu îți strică, adică — să avem iertare — mai bine zis descântecul ajută celor „diocheați”, ori celor cari aveau o boală inchipuită. Alte leacuri de ale babelor ca de pildă „gândăceii verzi de frasin” cari se dau celor, cari păcătind s'au ales cu o „blenoragie” — o boală lumească — ori ca acei gândăceii se dau celor mușcați de căne turbat — cum din nefericire pe satele noastre mai este acest obicei — gândăceii, nu că nu ajută celui cu blenoragie ori celui mușcat de căne turbat, dar gândăceii distrug rărunchiu celui care li bea în atât și așa de mare grad, că cel care bea gândăceii, are esirea afară cu udul numai sînge. Am văzut cu ochii mei un soldat din Batalionul nostru pe timpul concentrărilor.

Tot dintre leacurile babelor e

bine să amintim „fumurile”. Se știe pe toate satele, că mai de mult, acei cari trăiau în destrău și se alegeau de pildă cu un șancru sifilitic, babele au aflat „ac de cojocul” sifilisului „fumurile”. Ori, trebuie să se știe, că fumurile fac numai să se ascundă boala, dar viermele bolii zis „spirochetă”, rămâne în sângele lui și roade zi și noapte, până când într'o bună zi — chiar la adânci bătrânețe — cel cuprins de această boală înnebunește, devine paralytic, adică îi seacă picioarele, dă cu alte cuvinte în „tabes” cum se zice, spirochetei, cari trăiesc în sânge cu toate fumurile babelor, strică ficatul celui care dă crezare babelor, nasul îi poate fi ros de boală, apoi urmașii săi până la al șaptelea neam poartă boala în sângele lor.

Sifilisul este o boală grea și rea, el nu se lecuiește pe fumuri, dacă nu se lecuiește nici cu „pilule” cu „tablete” cum se scrie în unele gazete ca „reclama” pentru unele fabrici de medicamente, că spirocheta — viermele — din sângele celui cu sifilis, poate fi distrus numai cu injecții făcute timp de 3 ani de zile.

(Va urma)

Dr. Ioan Frățilă

Cărți nouă

Dr. ION FRĂȚILĂ medic: *Probleme de sănătate și igienă în mediul nostru rural*. 16 pagini de mărimea 23/15 cm. „Concordia” Gh. Muntean, Institut de arte gratuite Arad. Lei 35.

Medicul Dr. Ion Frățilă, cunoscut de cetitorii noștri din scrisul său interesant publicat în „Unirea Poporului”, tipărește o conferință, ținută inspectorilor și subinspectorilor primari și publicată în revista „Școala Vremii” din Arad. Conferința este cât se poate de interesantă și se citește ușor. O recomandăm cetitorilor noștri cu toată căldura.

Aminire dela jubileul episcopului de 25 ani al Preasfântului Părinte Papei Plu al XII-lea de Mihai Demeter ord. min. conv. 16 pagini de mărimea 31/23 cm.

După o scurtă urare Păr. Mihai Demeter, paroh de Răducăneni, dă câteva scurte notițe din viața Sfântului Părinte, iar apoi două poezii: „Privește către Papa” și „Tu ești Petru”. Cărticica este frumos tipărită și se citește cu drag.

De ce înjuri? O vorbă la ureche. 1942 Nr. 4 de P. Iosif Tălmăcel. Tipografia „Serafica” Săbăoani — Roman 20 pagini de 15/11 cm., prețul Lei 5.

Păr. Iosif Tălmăcel ne pune în cărticica aceasta întrebarea: de ce înjuri? Apoi întrebarea: Ți-ai dat seama vreodată de uriciunea cuvintelor ce rostești, de grozăvia cuvintelor? Ce rău ți-a făcut Dumnezeu ori sfinții săi ori lucrurile științite lui, ca tu să-i înjuri? Ce folos ai din înjurături? Pe urmă înșiră și scuzele pe cari le aduc oamenilor, iar apoi își încheie cărticica cu urarea „Dumnezeu să te ajute să nu mai înjuri”. Cumpărați cărticica aceasta și citiți-o, că nu vă va părea rău.

N. Z. CÂMPEANU: *Povestiri pentru copii, schițe din viața copiilor. Colecția „Gând și Faptă”. Editura Noastră. Suburbana Militari, București, 32 pagini de format 16/12 cm. Prețul Lei 50.*

Autorul ne dă aici 11 pilduri pentru copii. Mai întâi povestește câte o întâmplare din viața copiilor, apoi o aplică de așa, ca copiii să se aleagă cu un cât mai mare folos din citirea lor. De de subț, la fiecare pagină, dă și câte un proverb. Cărticica se citește ușor.

A. LHERMITTE S. S.: *Curăța biruitoare, tradusă de P. Felician M. Soran, 1942. Tipografia „Grafika” Nagyvárad. 48 pagini de mărimea 20/14 cm. Prețul 50 filleri.*

În această cărticică ne vorbește unul dintre cei mai mari predicatori francezi, în limba română. Cărticica e împărțită în două părți. În partea întâia ni-se arată sclăvia necurăției, iar în partea a doua desrobirea din această sclăvie. Cărticica pare îngrăită tot de de Preasfântul Nelucu, cum îl numește Blajul pe Preasfântul Dr. Ioan Suciu și poartă în frunte un crin înflorit, semnul curăției sfinte.

Sărbătoarea sfințelor Pații. 8 pagini de mărimea 29/20 cm. tipărită la aceeași tipografie din Oradea. Prețul 12 filleri.

Este scrisă pentru copiii mici din școlile primare. Câte pagini, atâtea chipuri și poezii și glume și povești cari de cari mai frumoase și mai drăguțe. Cărticica se sfârșește cu povestea stiglețului care cu ciocul lui a smuls un spin din fruntea lui Isus de pe cruce.

O altă foaie de hârtie fină ne arată giugiul dela Torino, adică giugiul în care a fost înfășurat trupul lui Isus după moarte.

Cartea tinerilor, de Dr. Ioan Georgescu, tipografia „Grafika” Nagyvárad 56 pagini de mărimea 15/10 cm.

Canonicele dela Oradea, Părintele Dr. Ioan Georgescu este și el un îndrăgostit de tinerime. Într'o convorbire drăguță cu un tânăr li arată acestuia, cum să-și aleagă un rost în viață, ca să devină om între oameni și cum să se căsătorească, căutând înaintea de toate sănătate, istețime, cinste și credință religioasă la soțul de căsătorie, na avere. Iar dacă nu vrea să se căsătorească, li arată cum poate deveni călugăr sau călugăriță.

Cu astfel de cărți pentru tineret, credem și nădăjduim că tineretul din Ardealul cedat va deveni ceea ce noi dorim, adică un tineret vrednic și bun, care, având sufletul curat și inimă creștinească, va ști lupta cu eroism pentru desrobirea neamului.

Mulțumim lui Dumnezeu că avem acolo la conducere, oameni ca P. S. Dr. Ioan Suciu, Reverendisimul Dr. Ioan Georgescu, Păr. Felician M. Soran și alții cari fac față neamului și bisericii noastre.

O bucătăreasă

bună, se caută, pentru a conduce menajul la persoană singură, în Blaj. Oferte se vor înainta la Administrația foii. (1-2)

De vânzare unelte de fierărie necesare unui atelier

Informații în Strada Samuil Micu Klein Nr. 5.

Trupele germane pornesc la atac pe frontul răsăritean.